[2010] 2 ఎస్.సి.ఆర్. 879

M/s. డైనమిక్ అర్థోపెడిక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
వర్సెస్
ఆదాయ పన్ను కమిషనర్, కొచ్చిన్, కేరళ

(సివిల్ అప్పీల్ నెం.8419/2003)

ఫిబ్రవరి 16, 2010

[ఎస్.హెచ్. కపాడియా మరియు అఫ్తాబ్ ఆలం, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయ పన్ను చట్టము, 1961:

సెక్షన్ 115-J – పుస్తక లాభం – తరుగుదల – ఆదాయపు పన్ను నిబంధనలలోని రూల్ 5 కింద తరుగుదల కోసం మదింపుదారు కోరా , కానీ తరుగుదలను మదింపు అధికారి కంపెనీల చట్టంలోని షెడ్యూల్ XIV ప్రకారం అనుమతించారు – మదింపు అధికారి అభిప్రాయాన్ని సమర్థించిన హైకోర్టు – కానీ, **సిఐటి వర్సెస్ మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్** కేసులో హైకోర్టు యొక్క ఇదే విధమైన దృక్పథాన్ని మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సిఐటి లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ద్వారా త్రోసిపుచ్చబడింది – నిర్ణయం: 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 115J అనేది కొన్ని కంపెనీలకు మాత్రమే సంబంధించిన ప్రత్యేక నిబంధన – సెక్షన్ 115J యొక్క మొత్తం ఉద్దేశ్యం సంపన్నమైన 'సున్నా పన్ను' కంపెనీలు లాభాలను సంపాదించడం మరియు డివిడెండ్లను ప్రకటించడం కొనసాగించినప్పటికీ పన్నులు చెల్లించని విషయాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవడం – అందువల్ల, 'సున్నా పన్ను' కంపెనీలపై కనీస ప్రత్యామ్నాయ పన్ను విధించాలని కోరింది – నిర్ణీత ఆదాయంపై సెక్షన్ 115J పన్ను విధిస్తుంది – ఈ విభాగం పబ్లిక్ మరియు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీల మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసాన్ని చూపదు – ఒక కంపెనీ దాని MAT కంపెనీ పరిధిలోకి వచ్చిన తర్వాత, సెక్షన్ 115J వర్తిస్తుంది మరియు 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని భాగాలు II మరియు III పరంగా మాత్రమే కంపెనీ తన లాభాలు మరియు నష్ట ఖాతాలను సిద్ధం చేయాల్సి ఉంటుంది – 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 115J చట్టబద్ధంగా 1956 చట్టంలోని షెడ్యూల్ VI లోని భాగాలు II మరియు III యొక్క నిబంధనలను మాత్రమే కలిగి ఉంటుంది – అటువంటి విలీనం ఒక కల్పిత భావన ద్వారా జరుగుతుంది – అందువల్ల, 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 115J (1A) ని కఠినమైన

అర్థంలో చదవాల్సిన అవసరం ఉంది – అలా చదివితే, శాసన విలీనం ద్వారా, షెడ్యూల్ VI నుండి 1956 చట్టంలోని భాగాలు II మరియు III మాత్రమే 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 115Jలో చట్టబద్ధంగా చేర్చబడ్డాయని స్పష్టమవుతుంది – అందువల్ల 1956 చట్టంలోని షెడ్యూల్ VI లోని భాగాలు II మరియు III వర్తించే ప్రశ్న తలెత్తదు – మలయ మనోరమా కంపెనీ లిమిటెడ్ లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఆమోదిస్తే, 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 115J ను అమలు చేయాలనే ఉద్దేశ్యం చెడిపోతుంది – కేరళ హైకోర్టు అభిప్రాయాన్ని సుప్రీంకోర్టు తప్పుగా త్రోసిపుచ్చింది – ఈ విషయాన్ని కోర్టు విస్తృత ధర్మాసనం చేత పునఃపరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉంది – ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 – రూల్ 5 – కంపనీల చట్టము, 1956 – షెడ్యూల్ VI – II మరియు III భాగాలు మరియు షెడ్యూల్ XIV.

★ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ [2002] 253 I.T.R. 378 (కేరళ) ఆమోదించబడింది.

★★ మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ [2008] 300 I.T.R.251 సూచించబడింది.

సూచించిన కేసు లా:

[2002] 253 I.T.R. 378 (కేరళ)	ఆమోదించబడింది.	పేరా 6
[2008] 300 I.T.R.251	సూచించబడింది.	పేరా 6

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.8419/2003.

ITA నెం.66/1999 లో తేదీ 5.7.2002 నాడు ఎర్నాకులంలో కేరళ హైకోర్టు వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారు తరపున M.S. అనంత్, సుబ్రమణియం ప్రసాద్.

ప్రతివాది తరపున వివేక్ తన్ఖా, ఎఎస్జి, హెచ్. రాఘవేంద్రరావు, ఆర్. వెంకట్రామణి, లక్ష్మి అయ్యంగార్, D.K. సింగ్, B.V. బలరామ్ దాస్.

ఈ కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు వెలువరించినవారు

ఉత్తర్వు

ఎస్.హెచ్. కపాడియా, న్యాయమూర్తి. ఈ సివిల్ అప్పీల్ లో నిర్ణయించడానికి ఒక చిన్న ప్రశ్న తలెత్తింది అది ఏమిటంటే – ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 115 J కింద పుస్తక లాభాన్ని లెక్కించే ప్రయోజనాల కోసం, ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 ప్రకారం తరుగుదల దావాను అనుమతించమని మదింపు అధికారిని ఆదేశించిన ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) ఉత్తర్వును సమర్థించడంలో ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ సమర్థించబడిందా?

ఈ సివిల్ అప్పీల్లో, మేము అంచనా సంవత్సరం 1990-1991 తో సంబంధం కలిగి ఉన్నాము.

అప్పీలుదారు-మదింపుదారు అనేది ఆర్థోపెడిక్ ఉపకరణాల తయారీ మరియు అమ్మకం చేసే ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ. దాఖలు చేసిన తిరిగి వచ్చే ఆదాయంలో, మదింపుదారుడు రూ.1,50,730/- ఆదాయాన్ని తిరిగి పొందాడు. లాభం మరియు నష్టం ఖాతాలో, ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 [సంక్షిప్తంగా 'నియమాలు'] యొక్క రూల్ 5 లో పేర్కొన్న రేట్ల ప్రకారం తరుగుదల అందించబడింది. ఆదాయ అంచనాను పూర్తి చేసేటప్పుడు, కంపెనీల చట్టానికి షెడ్యూల్ XIV ప్రకారం తరుగుదలను అనుమతించిన తరువాత, మదింపు అధికారి ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 115 J, ['చట్టం', సంక్షిప్తంగా] కోసం పుస్తక లాభాన్ని తిరిగి లెక్కించారు. కంపెనీల చట్టం, 1956 [సంక్షిప్తంగా '1956 చట్టం'] యొక్క షెడ్యూల్ XIVలో పేర్కొన్న తరుగుదల రేట్లు నిబంధనలలోని రూల్ 5 కింద పేర్కొన్న రేట్ల కంటే తక్కువగా ఉన్నాయి. అసెస్మెంట్ ఆర్డర్ తో ఏకీభవించని ముదింపుదారు ఈ విషయాన్ని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ [అప్పీల్స్] ['C.I.T. (A) ', సంక్షిప్తంగా] వద్దకు తీసుకువెళ్లగా, ఆయన మదింపుదారు ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అని నిర్ధారణకు వచ్చారు. ఇది ఒక పబ్లిక్ కంపెనీకి అనుబంధ సంస్థ కాదు. అందువల్ల, 1956 చట్టం యొక్క సెక్షన్ 355 పై ఆధారపడి, 1956 చట్టం యొక్క సెక్షన్ 350 మదింపుదారుడికి వర్తించదని C.I.T (A) నిర్ణయించారు మరియు ఈ పరిస్థితులలో, ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ XIV కింద పేర్కొన్న రేట్ల ప్రకారం తరుగుదలను అందించడంలో తప్పు చేశారని పేర్కొన్నారు. ఫలితంగా, నిబంధనలలోని రూల్ 5 ప్రకారం మదింపుదారు తన ఖాతాలలో తరుగుదలను అందించడంలో సరైనదని C.I.T. (A) పేర్కొన్నారు. C.I.T (A) యొక్క నిర్ణయంతో

ఏకీభవించకుండా I.T.A. No.115/1993 ను ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ [సంక్షిప్తంగా 'ట్రిబ్యునల్'] కు డిపార్ట్మెంట్ దాఖలు చేయబడింది. జనవరి 13, 1999 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు ద్వారా, ట్రిబ్యునల్, ముదింపుదారు ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ కాబట్టి, సెక్షన్ 349 మరియు సెక్షన్ 350 కేసు వాస్తవాలకు వర్తించవని మరియు ఈ పరిస్థితులలో, ఆదాయపు పన్ను అధికారి ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అయిన ముదింపుదారుని 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ XIV ప్రకారం తరుగుదల కోసం అందించాలని ఆదేశించడంలో తప్పు చేశారని, ఇది ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీలకు వర్తించదని పేర్కొంది [1956 చట్టం యొక్క సెక్షన్ 355 చూడండి]. పర్యవసానంగా, ట్రిబ్యునల్ ముందు డిపార్ట్మెంట్ దాఖలు చేసిన అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఈ నిర్ణయంతో ఏకీభవించకుండా, డిపార్ట్మెంట్ కేరళ హైకోర్టు ముందు I.T.A నెం.66/1999 దాఖలు చేసింది, ఈ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 115J ను 1988-1989 మదింపు సంవత్సరంలో ప్రవేశపెట్టినట్లు, ఈ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 80VVA అమలు చేసినప్పటికీ సంపన్నమైన "సున్నా పన్ను" కంపెనీల విషయాలను చూసుకోవడానికి కొనసాగించబడింది అని పేర్కొంది. ఈ కంపెనీలు లాభాలను కలిగి ఉన్నప్పటికీ, డివిడెండ్లను ప్రకటిస్తూ ఆదాయపు పన్ను చెల్లించలేదు. పర్యవసానంగా, కొన్ని కంపెనీల బుక్ లాభాలపై కనీస పన్ను విధించడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 115J చేర్చబడింది. హైకోర్టు ప్రకారం, చట్టంలోని సెక్షన్ 115 J, వివరణ క్లాజ్ (iv) తో చదివినప్పుడు, ఇది భౌతిక సమయంలో ఉన్నందున, విలీనం ద్వారా చట్టం యొక్క భాగం మరియు, పర్యవసానంగా, 1956 చట్టం యొక్క సెక్షన్ 205 లోని నిబంధనలు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 115 J లో చేర్చబడ్డాయి, అందువల్ల, ఆదాయపు పన్ను అధికారి నిబంధనలలోని రూల్ 5 ప్రకారం కాకుండా 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ XIV లో పేర్కొన్న రేటుతో తరుగుదల కోసం అందించాలని మదింపుదారుని ఆదేశించడంలో సరైనది. అందువల్ల, ఈ సివిల్ అప్పీల్ ను మదింపుదారు దాఖలు చేశారు.

ఈ వివాదానికి సమాధానం ఇవ్వడానికి, కంపెనీల చట్టం, 1956, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 యొక్క సంబంధిత నిబంధన (లు), భౌతిక సమయంలో ఉన్నందున, అలాగే ఆదాయపు పన్ను నియమాలు; 1962 క్రింద ఉదహరించాము.

“కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని నిబంధనలు:”

205.(1) ఉపవిభాగంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా తరుగుదలను అందించిన తరువాత వచ్చిన ఆ సంవత్సరానికి కంపెనీ లాభాల నుండి తప్ప ఏదైనా ఆర్థిక సంవత్సరానికి కంపెనీ డివిడెండ్ ను ప్రకటించకూడదు.

(2) ఆ నిబంధనలకు అనుగుణంగా తరుగుదల కోసం ఏర్పాటు చేసిన తరువాత వచ్చిన ఏదైనా మునుపటి ఆర్థిక సంవత్సరానికి లేదా సంవత్సరాలకు కంపెనీ యొక్క లాభాల నుండి మరియు పంపిణీ చేయబడని డబ్బుల నుండి లేదా రెండింటి నుండి లేదా ఆ ప్రభుత్వం ఇచ్చిన హామీకి అనుగుణంగా డివిడెండ్ చెల్లింపు కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అందించిన డబ్బు నుండి చెల్లించవచ్చు.

349.(1) సెక్షన్ 348 యొక్క ప్రయోజనం కోసం లెక్కింపుల్లో, ఏదైనా ఆర్థిక సంవత్సరంలో కంపెనీ యొక్క నికర లాభాలు –

[a] xxxx xxxx xxxx

[b] ఉప-సెక్షన్ (4) లో పేర్కొన్న మొత్తాలు తీసివేయబడతాయి మరియు ఉప-సెక్షన్ (5) లో పేర్కొన్నవి తీసివేయబడవు.

xxxx xxxx xxxx

[4] పైన పేర్కొన్న లెక్కింపులు చేసేటప్పుడు, ఈ క్రింది మొత్తాలు తీసివేయబడతాయి:

[a] నుండి [j] xxxx xxxx

[k] సెక్షన్ 350లో పేర్కొన్న మేరకు తరుగుదల

తరుగుదలను నిర్ధారించడం

350. సెక్షన్ 349 లోని సబ్ సెక్షన్ (4) లోని క్లాజ్ (k) కు అనుగుణంగా తీసివేయవలసిన తరుగుదల మొత్తం, ఈ చట్టం ప్రారంభమైనప్పుడు గడువు ముగిసిన ఆర్థిక సంవత్సరం చివరిలో కంపెనీ పుస్తకాల ద్వారా చూపిన విధంగా ఆస్తుల వ్రాతపూర్వక విలువను సూచిస్తూ లెక్కించిన మొత్తం లేదా వెంటనే ఆ తరువాత మరియు ప్రతి తదుపరి ఆర్థిక సంవత్సరం చివరిలో షెడ్యూల్ XIV లో పేర్కొన్న రేటుతో లెక్కించబడుతుంది.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 లోని నిబంధనలుః

"115J (1A). -- ప్రతి మదింపుదారుడు, ఒక కంపెనీ అయినందున, ఈ విభాగం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం, కంపెనీల చట్టం, 1956 (1/1956) యొక్క షెడ్యూల్ VI యొక్క పార్ట్స్ II మరియు Ill యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా సంబంధిత మునుపటి సంవత్సరానికి దాని లాభం మరియు నష్టం ఖాతాను సిద్ధం చేయాలి.

[a] నుండి [d] xxxx xxxx xxxx

[e] చెల్లించిన లేదా ప్రతిపాదించిన డివిడెండ్ల మొత్తం లేదా మొత్తాలు."

ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 లోని నిబంధనలుః

" తరుగుదల

5.(1) సబ్-రూల్ (2) లోని నిబంధనలకు లోబడి, ఆస్తుల యొక్క ఏదైనా బ్లాక్ తరుగుదలకు సంబంధించి సెక్షన్ 32 లోని సబ్-సెక్షన్ (1) లోని క్లాజ్ (ii) కింద భత్యం, మునుపటి సంవత్సరంలో ఎప్పుడైనా మదింపుదారుడి వ్యాపారం లేదా వృత్తి ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించిన ఆస్తుల బ్లాక్ యొక్క వ్రాతపూర్వక విలువపై ఈ నిబంధనలకు అనుబంధం I లోని పట్టిక యొక్క రెండవ కాలమ్ లో పేర్కొన్న శాతాల వద్ద లెక్కించబడుతుంది".

ఈ కేసులో, హైకోర్టు ముందు నిర్ణయం కోసం తలెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే - చట్టంలోని సెక్షన్ 115J ప్రకారం బుక్ లాభాన్ని గణించే ప్రయోజనాల కోసం, ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 ప్రకారం అసెస్సీ చేసిన తరుగుదల క్లెయిమ్‌ను అది భౌతిక సమయంలో ఉన్నట్లుగా అనుమతించమని మదింపు అధికారిని ఆదేశించడంలో C.I.T.(A) సరైనదేనా? 1956 చట్టంలోని షెడ్యూల్ XIV ప్రకారం తరుగుదలను అనుమతించిన తరువాత చట్టం యొక్క సెక్షన్ 115J ప్రయోజనం కోసం బుక్ ప్రాఫిట్ ను తిరిగి లెక్కించడంలో అసెస్సింగ్ ఆఫీసర్ సరైనదని మరియు అసెస్సీ పేర్కొన్న విధంగా ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 లోని రూల్ 5 లో పేర్కొన్న రేట్ల ప్రకారం కాదని పేర్కొంటూ డిపార్ట్మెంట్ దాఖలు చేసిన అప్పీల్ ను హైకోర్టు అనుమతించింది. ప్రస్తుత కేసులో హైకోర్టు యొక్క ఈ దృక్పథం, [2002] 253 I.T.R 378 (కేరళ) లో నివేదించబడిన ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ కేసులో తీసుకున్న

అభిప్రాయాన్ని పోలి ఉంటుంది. [2008] 300 I.T.R.251 లో నివేదించబడిన మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ద్వారా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును త్రోసిపుచ్చింది.

[2008] 300 I.T.R.251 లో నివేదించబడిన మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఈ క్రింది కారణాల వల్ల పునఃపరిశీలనలోకి తీసుకోవాలిః "కొన్ని కంపెనీలకు సంబంధించిన ప్రత్యేక నిబంధనలను" కలిగి ఉన్న చట్టంలోని XII-B అధ్యాయాన్ని ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లో ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1987 ద్వారా 1988 ఏప్రిల్ 1వ తేదీ నుండి ప్రవేశపెట్టారు. వాస్తవానికి, సెక్షన్ 115J చట్టంలోని సెక్షన్ 80VVA ను భర్తీ చేసింది. సెక్షన్ 115J [సంబంధిత సమయంలో ఉన్నట్లుగా], ఇతర విషయాలతో పాటు, ఒక కంపెనీ యొక్క మొత్తం ఆదాయం, ఏదైనా అకౌంటింగ్ సంవత్సరానికి సంబంధించి చట్టం ప్రకారం లెక్కించినట్లుగా, వివరణలో నిర్వచించిన విధంగా, దాని బుక్ లాభంలో ముప్పై శాతం కంటే తక్కువగా ఉన్నట్లయితే, పన్ను విధించదగిన కంపెనీ మొత్తం ఆదాయం, అటువంటి బుక్ లాభంలో ముప్పై శాతానికి సమానమైన మొత్తంగా పరిగణించబడుతుంది. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 115J యొక్క మొత్తం ఉద్దేశ్యం, సంపన్నమైన 'సున్నా పన్ను' కంపెనీలు లాభాలను సంపాదించడం మరియు డివిడెండ్లను ప్రకటించడం కొనసాగించినప్పటికీ పన్నులు చెల్లించని దృగ్విషయాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవడం. అందువల్ల, 'సున్నా పన్ను' కంపెనీలపై కనీస ప్రత్యామ్నాయ పన్ను విధించాలని కోరింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 115J డీమ్డ్ ఆదాయంపై పన్ను విధిస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 115J అనేది కొన్ని కంపెనీలకు మాత్రమే సంబంధించిన ప్రత్యేక నిబంధన. మా దృష్టిలో, చట్టంలోని సెక్షన్ 115J చట్టబద్ధంగా 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని పార్ట్స్ II మరియు III యొక్క నిబంధనలను మాత్రమే కలిగి ఉంటుంది. అటువంటి విలీనం ఒక కల్పిత భావన ద్వారా జరుగుతుంది. అందువల్ల, మనం చట్టంలోని సెక్షన్ 115J (1A) ను కఠినమైన అర్థంలో చదవాలి. మనం అలా చదివితే, శాసన విలీనం ద్వారా, 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని భాగాలు II మరియు III మాత్రమే చట్టంలోని సెక్షన్ 115J లో చట్టబద్ధంగా చేర్చబడ్డాయని స్పష్టమవుతుంది. అందువల్ల, 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని భాగాలు II మరియు III వర్తించే ప్రశ్న తలెత్తదు. ఒక కంపెనీ మ్యాట్ కంపెనీ అయితే, అది ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అయినా లేదా పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అయినా, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 115 J యొక్క ప్రయోజనాల కోసం, మదింపుదారు-కంపెనీ తన లాభం మరియు నష్టం ఖాతాను 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని పార్ట్స్ II మరియు III

ప్రకారం మాత్రమే సిద్ధం చేయాలి. మలయాళ మనోరమా కంపెనీ లిమిటెడ్ [పైన పేర్కొన్న] కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ముఖ్యంగా ఈ విభాగం పబ్లిక్ మరియు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీల మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసాన్ని చూపించనప్పుడు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 115 J ను అమలు చేయాలనే ఉద్దేశ్యం చెడిపోతుంది. ఒక కంపెనీ మ్యాట్ కంపెనీ పరిధిలోకి వచ్చిన తర్వాత, చట్టంలోని సెక్షన్ 115J వర్తిస్తుందని, ఆ సెక్షన్ కింద, అటువంటి మదింపుదారు-కంపెనీ 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ VI లోని పార్ట్స్ II మరియు III పరంగా మాత్రమే దాని లాభం మరియు నష్టం ఖాతాను సిద్ధం చేయాల్సిన అవసరం ఉందని పునరుద్ఘాటించాల్సిన అవసరం ఉంది. కారణం ఏమిటంటే, ఆదాయపు పన్ను నియమాలు, 1962 లోని రూల్ 5 లోని తరుగుదల రేట్లు 1956 చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ XIV లో పేర్కొన్న రేట్లకు భిన్నంగా ఉంటాయి. వాస్తవానికి, కంపెనీల (సవరణ) చట్టం, 1988 ద్వారా, రెండింటి మధ్య సంబంధాన్ని స్పష్టంగా తొలగించారు. అందువల్ల, సెక్షన్ 115J లో చేర్చబడినది ఏమిటంటే షెడ్యూల్ VI మాత్రమే, సెక్షన్ 205 లేదా సెక్షన్ 350 లేదా సెక్షన్ 355 కాదు. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ [2002] 253 I.T.R 378 (కేరళ) లో నివేదించబడింది, కేసులో కేరళ హైకోర్టు అభిప్రాయం ఇదే, దీనిని మలయాళ మనోరమ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ [2008] 300 I.T.R.251 లో నివేదించబడింది, కేసులో ఈ కోర్టు తప్పుగా త్రోసిపుచ్చింది. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, ఈ విషయాన్నింటిలో తగిన ఆదేశాల కోసం ఈ న్యాయస్థానం యొక్క విస్తృత ధర్మాసనం, తిరిగి పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నందున, ఈ సివిల్ అప్పీల్ ను తగిన ఆదేశాల కోసం ప్రధాన న్యాయమూర్తి ముందు ఉంచాలని రిజిస్ట్రీని ఆదేశించారు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల ప్రకారం, ఈ సివిల్ అప్పీల్ ను సరిన సూచనల కోసం గౌరవ ప్రధాన న్యాయమూర్తి ముందు ఉంచాలని రిజిస్ట్రీ ఆదేశించబడింది, ఎందుకంటే ఈ విషయాన్ని ఈ న్యాయస్థానం యొక్క విస్తృత ధర్మాసనం తిరిగి పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని మేము భావిస్తున్నాము.

ఈ అప్పీల్ విస్తృత ధర్మాసనానికి పంపించబడింది.

అనువాదకుడు: CSR

అనువదించిన ఆంగ్ల పేజీల సంఖ్య: 8.